

vi, der holder fast ved den foreslaaede nye Paaragraph og søge at drive denne Sag frem, paa tvinge Regjeringen en Reform, der skulde omfatte det hele Retsgebeet, og som, som det var os, der paa tvinge Regjeringen en Lønningsslov. Det er paa ingen Maade Tilfældet, det er tværtimod det, jeg har, mod den hele Beslutning, om den var mere end et Mundsvær, at den paa lægger Regjeringen det, som jeg næstst ansæer for ugjortigt. Det er ikke ugjortigt ligefremt at afskaffe Sportelbetalingen og istedet derved indføre en fast Bøn; det er aldeles ikke ugjortigt ved Fastsettelsen af den faste Bøn at inddele den saaledes efter de forskjellige Bestillinger, at man derefter kan ordne de Vedkommendes hele Stilling; det kan lade sig gjøre i ethvert enkelt Tilfælde — men at samle og ordne det i Forbindelse med en Dødtælle af Omordningen af det hele Retsystem, som ligger i en fjern Fremtid, det er efter min Mening umuligt og en meget for stor Forbring. Vi have her tidligere Alle været enige om, at der til at sætte det nye Retsystem, Rævningsystemet, i Kraft her i Landet ikke engang findes de fornødne Personligheder. Det er ikke Rævnninger der savnes, men det er Advocater og Dommere. (En Stemme: De ville nok findes!); ja, der vil komme den Tid, da de findes; men de findes ikke nu, og de ville hverken mere eller mindre findes igjennem Sportelbetaling, end igjennem fast Bøn. Disse to Ting staae altsaa ikke i Forbindelse med hinanden; det er nemlig Spørgsmaalet, som deles os imellem; paa den ene Side sigte vi: Vi ville ikke paa tvinge Regjeringen en voldsom Overgang fra det nærværende til det kommende Retsystem, vi ville give den fornødne Tid til, at Forholdet kan udvikle sig simpelt og roligt; vi ville ikke berøve nogen af de nuværende Mænd, som ere i deres Embeder, deres Stilling, med mindre det er Saadanne, som have overtaget Forsigtelse til at lade deres Stillinger forandre; vi ville kun efterhaanden som disse Embeder blive ledige, have, at man skal høre op med for Embedsmændenes Regning at føre Handel med Retshandslinger; idet man sælger dem til en vis Priis, thi Andet ere Sportlerne ikke. (En Stemme: Og vedblive derved for Statens Regning!). Ja, men nu

er det for den Enkeltens Regning, idet det er Forfjællens. Naar vi først lidt efter lidt have faaet Sportlerne til at gaae ind i Statskassen, saaledes, at ingen enkelt Personer mere ere interesserede i, at Taxten kan være høj; saa ville vi langt lettere komme til at sætte billigere Taxter; saa komme vi ikke til at støde an mod en enkelt Person eller Personer, saa komme vi meget lettere til at sætte Taxten saaledes ned, at det ikke vil være nødvendigt, naar en fattig Pige vil skænke 52 Rd. til et efterladt fattigt Barn, der da, for at hendes sidste Wille kan fuldbyrdes, skal erlægges 26 Rd. i Omkostninger. Saalenge der er en stor Mængde Personer i hele Landet, der have deres Indtægter af disse Sportler, bliver det langt vanskeliggere at faae dem omregulerede, og uagtet her i København ingen enkelt Person er interesseret dertil, saa er der dog et saadant Fællesskab i denne Sag, at det hidtil ikke er lykkedes Nogen at opdage, hvilken Vej man skal gaae, for at faae Forholdet forandret. Der er Ingen, der bedre end det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) kan vide, at man i saalang Tid, som denne Tilstand har bestaaet, har været tvivlsom om, hvorledes disse Reglementer og Bestemmelser kunde benyttes under det ene eller det andet Tilfælde. Der er Ingen, der kan være uvidende om, at der for ikke lang Tid tilbage har været en Undersøgelse mod en Herredsfoged, som var bestyrt for at have sportuleret urigtigt, og hvad kom man til? Uagtet man erkjendte, at det var umaaadelig dyrt, han praktiserede, kunde man dog ikke dømme ham; han folgte Varerne dyrt, men han var dog ikke saaledes kommen ud over Apothekertaxten, at man kunde paalægge ham Straf. (En Stemme: Jo, næste Gang!). Ja, næste Gang, men der er ikke noget Væsentligt blevet rettet derved. Men det være nu, som det vil, saa er det, der ligger for, jo slet ikke Andet end det simple Spørgsmaal at bringe den Tilstand til at høre op, hvorefter en stor Mængde Embedsmænd rundt om i Landet er interesseret i, at Sportelsystemet holdes høit, og at sikkre disse Embedsmænd en ordentlig passende Stilling, saa at de kunne udføre deres Embede, idet de opkræve disse Taxter for Statens Regning, — og det da lidt efter lidt kan blive bragt derhen til, at